

ԳՐԱԽՈՍՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ, ՔԵՎԵՆՅՈՒՆ, REVIEWS

**ՀԱՄԱՌՈՑ ԵԿՏԱՌՈՒՄՆԵՐ
ԱՐԹՈՒՐ ՂԱՄԲԱՐՅԱՆԻ «ՀԱՅՈՑ ՊԵՏԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՊԱՅՊԱՆՄԱՆ
ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԴԻՐԱՎԱԿԱՆ ՈՒՂԻՆԵՐԸ» ԳՐՔԻ ԱՌՆՉՈՒԹՅԱՄԲ¹**

DOI: 10.52063/25792652-2022.2.13-275

Պետականագիտական և, մասնավորապես, սահմանադրագիտական առումով պրոֆեսոր Ղամբարյանի հետազոտությունը նորովի մոտեցում է պետականապահականության հույժ կարևոր ու արդիական հիմնախնդրի գիտական ուսումնասիրության առումով:

Դժբախտաբար, հայ իրականության մեջ խորությամբ հետազոտված և բազմազործոն վերլուծված չեն հայոց պետականության բազմադարյան կորստի պատճառները, պատմության դասերը չեն դարձել պետականաշինության կարևոր բաղադրատարրեր:

Իրավագիտության դոկտոր Ա. Ղամբարյանը հիմնախնդրին մոտենում է ոչ միայն դրա կարևորությունն ընդգծելու

դրդումով, այլև պատմատրամաբանական ու սահմանադրագիտական պատշաճ վերլուծության արդյունքում ներկայացնում է պետականության պահպանման երաշխիքների համակարգը՝ առանձնահատուկ կարևորելով սահմանադրականության երաշխավորման դերն այս հարցում:

Սահմանադրությունը, լինելով պատմական կոնկրետ ժամանակի մեջ տվյալ ժողովրդի համահավաք գոյի իմաստավորման արտացոլանքը, իրական կյանքում պետք է դառնա հանրության բոլոր շերտերի վարքագծի առանցքը՝ հիմքում ունենալով ամրագրված նորմ-նպատակներին ու նորմ-սկզբունքներին անշեղորեն հետևելու հրամայականը:

Գնահատելի է, որ «Հայոց պետականության պահպանման սահմանադրաիրավական ուղիները» գրքի հեղինակի համար ելակետային է այս մոտեցումը՝ թե՛ պետականության անկման պատճառների բացահայտման, և

¹ Ղամբարյան Արթուր, Հայոց պետականության պահպանման սահմանադրաիրավական ուղիները, Երևան, Տիգրան Մեծ, 2022. – 80 էջ:

թե՛ Զայաստանի Սահմանադրության պետականապահպան ներուժի հետազոտման առնչությամբ:

Չեղինակը, մեր կարծիքով, այն եզակի հետազոտողներից է, որ պատշաճ խորությամբ է անդրադառնում սահմանադրական արդարադատության պետականապահպան ներուժին: Այս հանգամանքի թերազնահատումն աղետաբեր կարող է լինել ցանկացած պետության համար՝ քանի որ գործնականում անհնարին կլինի երաշխավորել հանրային հարաբերությունների դինամիկ սահմանադրական ներդաշնակությունը:

Անհրաժեշտ չհամարելով անդրադառնալ հետազոտության կոնկրետ կյուբի մանրամասներին՝ ընդգծենք, որ մեթոդաբանական առումով գործ ունենք դարձյալ եզակի մի հետազոտության հետ, որում լայն իմաստով առանցքն իրավունքի գերակայության երաշխավորումն է, իրավունքով իշխանության սահմանափակումը, մարդակենտրոն սահմանադրաիրավական հարաբերությունների երաշխավորումը:

Միայն այս ճանապարհով է հնարավոր ապահովել կայուն զարգացում, պետականության կայացում ու ամրապնդում, անվտանգ ու երաշխավորված ապագա:

ԳԱԳԻԿ ԶԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

*«Սահմանադրական մշակույթ» միջազգային
գիտավերլուծական կենտրոնի խորհրդի նախագահ,
իրավագիտության դոկտոր, պրոֆեսոր*